

[Justitsministeren]

debære en væsentlig aflastning af landsretterne.

Spm. nr. S 1468

Til *justitsministeren* (14/7 87) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren det stemmende med almindelig dansk retsopfattelse, at anklagemyndigheden begærer, at 4 tiltalte i en drabssag holdes i isolationsvaretægtsfængsel, uagtet efterforskningen i sagen er afsluttet og enhver sagkundskab anser en isolationsperiode af den længde for invaliderende?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen har Højesteret stadfæstet en kendelse om fortsat isolationsfængsling af 4 varetægtsarrestanter, der er tiltalt for drab. De pågældende vil angiveligt i november 1987 få deres sag pådømt ved et nævningeting. Isolationstiden vil således sammenlagt have strakt sig over 13 måneder.

En isolationsfængsling af denne længde vil navnlig i betragtning af, at de pågældende ikke er danske statsborgere og derfor fremmede over for det danske retsvæsen, virke ekstraordinært psykisk belastende.

Således må det antages, at netop isolationstidens længde klart vil skabe tvivl om værdien af de pågældendes eventuelle forklaringer i retten, når sagen til sin tid kommer til pådømmelse, idet der er en betydelig sandsynlighed for, at de tiltalte vil udvikle sindssygelignende tilstande.

Svar (23/7 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som det fremgår af det lovforslag, som jeg fremsatte i 1984 og fik gennemført, tillægger jeg det afgørende betydning, at anvendelsen af isolation begrænses mest muligt, og at navnlig isolationsperioderne gøres så korte som muligt.

Lovændringen har da også – på trods af kriminalitetsudviklingen – medført et betydeligt fald i anvendelsen af isolation. Antallet er således faldet fra 1.936 i 1983 til 1.293 i 1986. Tallene for isolationsanbringelser over 2 måneder var i 1983–86 henholdsvis 173, 159, 96 og 105. I 1985 og 1986 var antallet af

anbringelser over 6 måneder henholdsvis 6 og 13.

Jeg er således helt enig i, at anvendelsen af isolation skal begrænses mest muligt. Det er derfor vigtigt, at arbejdet såvel hos politiet som hos anklagemyndigheden og hos domstolene tilrettelægges således, at sager, hvor de sigtede er isolationsfængslede, prioriteres forud for andre sager. Det er da også mit indtryk, at alle instanser forsøger at leve op til dette princip.

Jeg er derfor sikker på, at Østre Landsret, der først den 6. juli 1987 modtog den pågældende sag, i overensstemmelse med dette princip vil søge at få den berammet så hurtigt som muligt.

Som jeg allerede har givet udtryk for over for offentligheden, vil jeg benytte lejligheden til mere generelt med præsidenten for Østre Landsret at drøfte forhold af betydning for sagernes behandling ved landsretten.

Spm. nr. S 1469

Til *forsvarsministeren* (15/7 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, om der i forbindelse med en kommende forsvarsordning vil blive indført forbedrede sikkerhedsregler i forsvaret?«

Svar (22/7 87):

Forsvarsministeren (Engell):

Det fremgår ikke af spørgsmålet, om der med dette sigtes til bestemte områder inden for forsvaret.

Spørgsmål om sikkerhedsregler er ikke indgået som led i tidligere forsvarsordninger, da forsvarets regler for sikkerhed vurderes løbende med henblik på stadig ajourføring og forbedring.

Spm. nr. S 1470

Til *socialministeren* (14/7 87) af:

Steffensen (KRF):

»Hvad agter ministeren at gøre i forbindelse med de uberettigede udbetalinger til visse bistandsklienter, som socialforvaltningen i Kolding Kommune har foretaget?«

Begrundelse